

Disse ord har jeg ikke selv fundet på, de er indledningen til en kronik i Jyllands-Posten, som er skrevet af en af Danmarks mest fremtrædende Venstrefolk, Erik Fabrin, borgmester tidligere i Søllerød Kommune og nu i Rudersdal Kommune, formand for Kommunernes Landsforening. Det skriver han med stort set samtlige af sine Venstreborgmestre i ryggen, så det er altså heller ikke noget, han bare har udtalt til en journalist – nu kan man vel ikke sige »bare« – når han lige er blevet ringet op. Han har tænkt over det her, sat sig ned, skrevet det ned, afleveret det til en avis og bagefter forsøgt at fortælle omverdenen, hvordan man derfra oplever det, der sker i de lovforslag, vi behandler i dag, og ikke mindst i det her, der hedder L 174.

Jeg er meget forbavset over, at regeringspartierne ordførere – jeg er ikke forbavset over Dansk Folkepartis ordfører – i den grad forsøger at fornægte det billede, som man overalt i Danmark ellers kan genkende i kommunerne, og som er magen til det, Erik Fabrin her beskriver. Man forsøger at give et indtryk i ordførertalerne af, at alt er skønt, at der ikke er ændret noget som helst, at der ikke foregår noget som helst, der er problematisk, og at alt er i orden.

Det er da utroligt, at man overhovedet ikke lytter til noget som helst af det, der siges i en sådan debat. Jeg synes i særlig grad, at det er utroligt, at de to partier, som jeg faktisk anser for at være partier, der har en mangeårig tilgang til det kommunale selvstyre og kommunalpolitik, og som er meget seriøse, nu er kommet i den situation, at man herinde på Christiansborg nærmest taler, som om man er ligeglad med, hvad man siger derude. Det synes jeg ikke er særlig værdigt.

Det, man gennemfører med de her lovforslag, og igen ikke mindst med L 174, er jo, som hr. Mike Legarth helt rigtigt sagde, at når man f.eks. laver en overførsel – lad os bare tage 2007-08 i dette tilfælde, for det er det, det handler om – bruger man mindre i året før, altså i 2007, og overfører noget til 2008, man gerne vil bruge der. Samlet set medfører det jo ikke en højere aktivitet. Men hvad betyder det med det her lovforslag, der ligger?

Ja, det betyder, at hvis man ikke laver en tilsvarende budgetreduktion, besparelse eller udskydelse til næste år igen af noget helt andet, pålægges man en strafafgift. Så pålægges man en krone til krone-afgift til staten. Sådan er virkeligheden i det her, og det er mig ubegribeligt, at man forsøger at tale uden om det forhold.

Jeg har set, at der i debatten er repræsentanter fra regeringspartierne, måske ordførerne her – man må undskylde mig, at jeg ikke kan huske det – der har sagt, at man jo overfører lige så meget til det næste år, og derfor kan det gå lige op. Jamen hvis det er det princip, man siger til folk, siger man jo ikke længere, at de kan spare op til noget f.eks. og så udføre det et bestemt år.

Lad os bare tage et helt konkret og ægte eksempel. I Herning har vi en meget, meget dygtig svømmehalsleder, som i en årrække har sparet op til at få helt ny skabe til brugerne af svømmehallen, altså en udgift, som så skal afholdes på én gang. Det kan man gøre over driftskontoen, og han har i nogle år via overførsler sparet op til at afholde den udgift, men nu kan han så ikke afholde den, medmindre det betyder, at kommunen er villig til at betale en strafafgift på hans vegne. Sådan er virkningen i et helt konkret tilfælde, og så kan man sige: Betyder det noget?

Ja, det betyder virkelig noget, for det er et indgreb i tilliden til, at de decentrale ledere er i stand til at disponere ansvarligt og fornuftigt økonomisk.

Kl. 13:15

Så når både V og K taler ansvarlig økonomisk politik, er det her jo kernen i, hvordan man sikrer, at folk rent faktisk opfører sig ansvarligt. Det er jo fantastisk ansvarligt, at en svømmehalsleder over en årrække sparer op til rent faktisk at foretage en investering i stedet for at komme til kommunalbestyrelsen og sige: Jeg skal have nogle ekstra penge til det. Det er jo fantastisk fornuftigt. Men hans tillid har jo lidt et fuldstændigt knæk, fordi han nu må konstatere, at det her kan han ikke føre ud i livet, medmindre kommunalbestyrelsen accepterer at betale en strafafgift på hans vegne eller foretager budgetreduktioner et helt andet sted, der svarer til den her investering – kald det besparelser, eller hvad man vil.

Det er jo virkeligheden i det her, og jeg synes, at Venstre og De Konservative her på Christiansborg trænger til at komme ind i den virkelighed, fordi sådan er det i stort og småt i en masse eksempler og jo i virkeligheden på en række områder, hvor man kan sige at det er endnu mere ødelæggende. For vi taler jo også om decentrale ledere på daginstitutionerne, på skolerne, på plejehjemmene og en lang række andre steder, som også får den her besked: Nu skal I ikke regne med, at den der normale overførselsadgang,